

'Fotografie - één moment schrijven met licht, een fractie tijd bevroren...' (John Verbruggen 1968-2019)

Intens leven

"Nooit gedacht dat dit me na mijn 50e nog zou overkomen", zegt Pia Beers met een gelukkige glimlach terugkijkend op de drie en een half jaar die ze met haar John deelde. Het was liefde op het eerste gezicht toen zij John Verbruggen ontmoette in januari 2016. Ze had zijn uitnodiging aangenomen om een stadswandeling in Utrecht te maken. Hij leidde haar rond met zijn fotografenblik. "We raakten niet uitgepraat. In de maanden die volgden, leerde ik door zijn ogen de wereld op een nieuwe manier te ervaren. John zag overal schoonheid in, en vooral in licht en lucht."

Wie schoonheid ziet, vergeet narigheid

"Uit de tegenslagen in zijn leven had hij kracht geput. Zijn passie voor fotografie werd een wezenlijk onderdeel van zijn levenswijze. John zette deze hobby tien jaar geleden om in een professionele carrière als projectfotograaf. Het bracht hem nieuwe inzichten, nieuwe vrienden en ook weer zicht op de toekomst. Die positieve levenshouding heeft ook mij erg veranderd sinds hij in mijn leven kwam, ik kreeg veel meer zelfvertrouwen." Slechts een jaar na hun kennismaking keerde het tij. Na een tumoroperatie had John verzorging nodig en revalidatie. Dat ging niet op de vrijgezellenkamer in IJsselstein, waar hij woonde. Pia hakte de knoop door: "Je komt bij mij logeren voor de herstelperiode. Dan kan ik je verzorgen." Hij voelde zich al snel thuis en hechtte zich ook aan haar dochter, die hij enorm stimuleerde in haar keuzes op weg naar volwassenheid. Het herstel verliep helaas niet zoals gehoopt, en meer ziekenhuisopnames volgden.

Steeds was er de veilige haven bij Pia. "Soms ging het even wat beter en konden we op een korte vakantie. Ik won een weekend in een landgoedhotel, maar pas na diverse uitstelmomenten konden we ook echt gaan. We fietsten zelfs nog 55 kilometer in de duinstreek, een geluksweekend."

Volgers, vreemden of vrienden?

John had al vroeg de kracht van social media ontdekt. Hij deelde zijn fotografie op Facebook, Twitter en Instagram, bouwde een mooie zakelijke website en benutte al deze platforms om zijn werk zakelijk onder de aandacht te brengen. Maar velen volgden hem vooral vanwege zijn 'foto van de week'. Voor sommigen bleek dit zelfs een lichtpuntje om in moeilijke tijden naar uit te kijken. John schroomde dan ook niet zijn eigen

moeilijke momenten te delen. Op Facebook schreef hij: *Het leven bestaat niet alleen uit mooie momenten, ook dit mogen jullie weten.* Er werd met veel empathie gereageerd, ook naar Pia. Na elke tegenslag en ziekenhuisopname volgden een stroom berichtjes en kaarten en zelfs cadeautjes.

Pia volgde het met verbazing. "Tijdens de hitteste golf in juni postte hij het bericht: *Fijn om thuis te zijn, maar wat is het heet!* Heb je dan geen ventilatoren? *Nee, die hebben we niet.* Nou ik zamel wel even in... In korte tijd was er ruim voldoende geld, wat overbleef ging naar het KWF. Hij was zo dankbaar!"

Leven met het einde

Toen duidelijk was dat er geen genezing meer zou zijn, nam John de regie over zijn einde. Zo maakte hij het draaiboek voor de afscheids-

Save the dates:

- 3 en 4 oktober: Mantelmeeuw - Uit de kunst!
- 14 november: symposium met Fokke Obbema en Radiostilte

ceremonie, inclusief diapresentatie van zijn mooiste foto's en een eigen afscheidsspeech, die zijn zwager zou voorlezen. Ook brachten John en Pia een bezoek aan hospice De Mantelmeeuw. Een emotioneel bezoek, maar hij wist het zeker, als het bij Pia thuis niet meer zou gaan, was dit de plek waar hij zijn laatste tijd wilde vertoeven. *Maar het is nog niet zover!* schreef hij op Facebook. *Er komt eerst nog een foto-poëzieboek!* Hij pakte zelfs nog de trein naar Utrecht om een goede foto te maken bij dat ene speciale gedicht. September 2019: *Een foto van mij is gekozen als achtergrond voor 'Beau', het late night-programma van RTL4. Zo trots!* Pia is

weer ontroerd als zij daaraan terugdenkt. "Hij was net weer opgenomen in het ziekenhuis. Beau belde hem zelf toen hij hoorde over zijn ziekte, wenste hem sterkte en zei dat een hospice een heel mooie plek was. De show van die avond droeg hij aan John op." Het was tijd voor De Mantelmeeuw. "We hadden een fijn gesprek met Caroline en toevallig was de mooiste kamer, met eigen keuken, vrij. Johns moeder kwam over uit Limburg. Ze kon zelfs in het hospice logeren, waardoor ze elke dag bij haar zoon kon zijn. Dat was zo fijn, dat we samen zijn lievelingskostjes konden koken... De vrijwilligers wilden dat ook wel voor ons doen, maar het gaf ons houvast

en we konden er onze liefde voor hem in kwijt. En dat werd gelukkig goed begrepen. We voelden ons heel erg op ons gemak."

De tijd bevroren

Pia kijkt dankbaar terug op de rustige aanwezigheid van de vrijwilligers, hun steun rond het sterven en het moment van uitdragen. "Toen de kist het hospice verliet brak de zon door, te midden van prachtige witte wolken, een echte John-lucht. Ik hoef alleen maar naar de veranderende lucht te kijken en hij is bij me."

Interview: Maartje van den Bosch

Logeerhuis Bredius steeds concreter

Er is een startsubsidie, een locatie, én een nieuwe stichting Logeerhuis Bredius, met een bestuur waarin kennis en ervaring op het gebied van (mantel)zorg en seniorenhuisvesting samenkomen. Logeerhuis Bredius – waarover we in de vorige nieuwsbrief al berichtten – gaat er komen!

De locatie is 't Oude Landt, waar een etage wordt verbouwd tot vier woon-/slaapkamers met een centrale huiskamer. Vrijwilligers gaan de liefdevolle verzorging van de gasten voor hun rekening nemen. Het Logeerhuis wordt een plek waar je als mantelzorg je partner, vader of moeder met een gerust hart laat logeren!

Even vrij voor de mantelzorg

Het Logeerhuis is bedoeld om mantelzorgers met stevige zorgtaken tijdelijk te ontlasten.

Mantelzorgers kunnen er degene die ze verzorgen 'n week of een weekend onderbrengen. De mantelzorg zelf kan er dan even op uit, een paar dagen rustig aan doen of misschien zelf een weekje op vakantie.

Wat moet er nog gebeuren?

Heel veel! Het Van der Wel-IJff Fonds legde met een startsubsidie de bodem voor de ontwikkeling van het logeerhuis, maar voor de realisatie (de verbouwing, organisatie, inrichting en bemensing) is nog veel geld nodig. Wie daar als particulier, ondernemer

of instelling financieel of materieel aan wil bijdragen kan zich melden bij:

info@logeerhuisbredius.nl

Ook mensen die graag iets voor een ander willen betekenen, kunnen zich alvast aanmelden als vrijwilliger. De stichting heeft minimaal veertig vrijwilligers nodig.

Links Dunja van Kleef (mantelzorgconsulent gemeente Woerden en bestuurslid stichting) en Mirjam Bijlenga (directeur Mantelmeeuw én projectleider Logeerhuis) bezig met de indeling van het Logeerhuis (foto Angelique Spijckstra)

Mantelmeeuw – Uit de kunst!

Expositie op 3 en 4 oktober

Door de coronaperikelen heeft De Mantelmeeuw moeten besluiten de vijfjaarlijkse Open Dag te laten vervallen. Dit jaar zou het eigenlijk een extra feestelijke dag worden, in verband met het twintigjarig jubileum. Maar de leden van de PR-werkgroep verzinnen iets heel anders.

Vrijwilligers die bij De Mantelmeeuw voor bewoners zorgen, zijn vaak ook op andere terreinen heel actief en creatief. De vrijwilligers is gevraagd hun 'verborgen talenten' te tonen tijdens een leuke, korte expositie. Laten zien waartoe de Mantelmeeuw-vrijwilligers ook op kunstgebied in staat zijn: hoe leuk is dat?

In het weekend van zaterdag 3 en zondag 4 oktober heeft de Kunstkring Woerden (Edisonweg 9b) haar atelierruimte beschikbaar gesteld voor deze veelzijdige expositie. Mantelmeeuw-vrijwilligers exposeren er hun eigen schilderijen,

Schilderij: Vera Pieterse

aquarellen, zeefdrukken en driedimensionaal werk. Ook gedichten en zelf uitgegeven boeken (met Mantelmeeuw-columns bijvoorbeeld) zijn er te zien – en soms ook te koop.

De expositie wordt op zaterdag 3 oktober officieel geopend en is zowel zaterdag als zondag te bekijken van 10.30 tot 16.00 uur. De coronamaatregelen worden uiteraard in acht genomen.

U bent van harte welkom om te komen kijken naar al dat verrassende moois. We ontvangen u graag met een kopje koffie of thee, ook als u misschien even moet wachten. Er is voldoende parkeerruimte bij de Edisonweg.

Dank u wel!

Op 19 augustus 2000 opende het hospice aan de Meeuwenlaan 14 haar deuren. Nu, twintig jaar later - en extra voelbaar in deze coronatijd - ervaren we dagelijks de grote betrokkenheid van de Woerdense samenleving bij het werk van Stichting De Mantelmeeuw. Die betrokkenheid is voor ons buitengewoon waardevol! Uiteraard bedanken we onze deskundige

vrijwilligers die zich al die jaren met liefde en aandacht hebben ingezet. En alle artsen, verpleegkundigen en ondersteunende diensten die met ons de zorg aan de bewoners en hun naasten hebben vormgegeven. We bedanken de ondernemers, serviceclubs, kerken en fondsen die ons steunen. We zijn blij met de mensen die de afgelopen jaren hun vertrouwen in ons

hebben gesteld, en die hun dierbaren hebben toevertrouwd aan onze zorg. Het was een voorrecht een klein stukje mee te mogen lopen in al die individuele levens. **Maar heel in het bijzonder bedanken we u, onze 1200 donateurs, leden van onze Vriendenvereniging! Sommigen van u ondersteunen ons al twintig jaar. Hartelijk dank daarvoor!**

Zaterdag 14 november: Mantelmeeuw-symposium

Praten over veerkracht en zin van het leven

Om het twintigjarig jubileum te vieren organiseert De Mantelmeeuw weer een symposium. U bent van harte uitgenodigd voor dit mooie evenement op zaterdagochtend 14 november. Het wordt een bijzonder symposium met een heel aantrekkelijk programma, met twee verschillende optredens in twee zalen van Annex Cinema.

Wat is de zin?

Fokke Obbema, Volkskrant-journalist en schrijver van het boek *De zin van het leven*, wisselt in een live-vraaggesprek met Thom Bierlaagh (lid PR-commissie Mantelmeeuw) van gedachten over de zin van het leven. Zijn boek is er een vol inspirerende antwoorden op vragen die we ons allemaal wel eens stellen, maar die we zelden expliciet beantwoorden.

In 2018 schreef Obbema een aangrijpend artikel over de hartstilstand die hij het jaar daarvoor had gehad. Het stuk maakte veel los bij lezers en kreeg meer dan duizend reacties. De ervaring riep bij Fokke Obbema zelf grote levensvragen op, wat resulteerde in een interviewserie in de Volkskrant. Hij begon met een veertigtal prikkelende gesprekken met zeer uiteenlopende gesprekspartners, waarbij de eerste vraag telkens luidde: 'Wat is de zin van ons leven?' Een bundeling van de

gesprekken belandde in het boek. De serie in de Volkskrant gaat nog steeds door. Praten over veerkracht en de zin van het leven heeft juist nu, in coronatijd, extra waarde. "Voor mij is het de onderstreping van twee zaken die in mijn boek aan de orde komen", zegt Fokke Obbema daarover. "Dat zijn de kwetsbaarheid van ons bestaan (die ik individueel al had ervaren, maar nu ervaart de maatschappij als geheel die, de

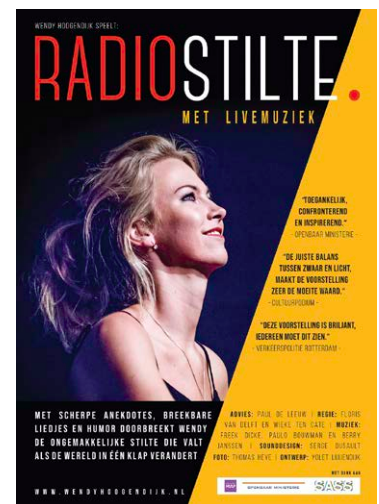
Fokke Obbema Foto Jitske Schols

dood is plots zo op de voorgrond getreden) en het 'niet-weten' (in dit geval over het virus en zijn gevolgen, we navigeren in het donker). Meer dan aan de randen van het niet-weten knabbelen doen we niet. Dat dwingt tot bescheidenheid en ontzag voor het wonderbaarlijke van het leven waarvan we tijdelijk deel uitmaken."

Fascinerend

Met Radiostilte belicht Wendy Hoogdijck verlies en veerkracht op een heel andere manier. Met mooie teksten en liedjes gaat ze met dit muziektheater in op een thema dat we liever op afstand houden, maar waar we vroeg of laat allemaal een keer mee te maken krijgen. Het verlies van haar vader was de aanleiding om zich in zijn hobby (een piratenradiozender) te verdiepen. "Het begon helemaal opnieuw te leven toen ik zijn flyer,

de microfoontjes en de banden terugvond. Zo is een nieuw theaterprogramma, Radiostilte, ontstaan. Mensen die fysiek niet meer in ons midden zijn, kunnen ons nog steeds verrassen, inspireren en steunen. Zo heb ik het in ieder geval mogen ervaren. En juist dit verhaal wil ik vertellen, ook de lichte kant van het hele rouwproces", zegt de theatermaakster. "Veerkracht is één van de thema's van mijn

voorstelling. In deze coronatijd wordt zeker een beroep gedaan op onze collectieve en persoonlijke veerkracht. Ik vind het fascinerend om te zien hoe we daar als individu en als maatschappij mee omgaan. Dit inspireert mij en mijn voorstelling zeker."

U bent welkom!

U bent van harte welkom in Annex Cinema, Rosmolenlaan 1, Woerden, op zaterdag 14 november om 10.00 uur, inloop vanaf 09.30 uur. Door de coronabeperkingen kunnen er in totaal 120 mensen terecht. In twee zalen ziet u hetzelfde programma; het ene optreden live, het andere door middel van een livestream. Het programma duurt tot 12.30 uur.

Anmelden is echt noodzakelijk:

info@demantelmeeuw.nl

Wandelen

Een keer in de week een uur wandelen, dat is wat Lydia wil. Haar man wordt thuis verpleegd. 24 uur per dag. Dit betekent dat hun huiskamer is 'verbouwd', de logeerkamer bezet is en dat er continu een 'vreemde' in huis is. Deze speciale verpleging rond het levenseinde is natuurlijk heel fijn, maar Lydia moet er aan wennen dat alles anders is in huis. Hún thuis, dat altijd een veilige haven was, waar ze samen kapitein waren. Nu dobberen ze rond en niemand weet hoe lang het duurt.

Lydia had aan de coördinator gevraagd of de vrijwillige terminale thuiszorg ook voor haar als naaste is bestemd. Ze wil regelmatig even naar buiten, uit de sfeer. Wekelijks een wandeling om op te laden. 'Bijtanken' noemt ze dat. En dan wil Lydia graag met iemand afstemmen, haar gedachten op een rij zien te krijgen. De coördinator dacht aan een match met mij.

Ik wacht bij de ingang van het appartementencomplex waar Lydia woont. Ik weet natuurlijk niet hoe ze eruit ziet en heb een beetje een 'date-gevoel'. In feite is het een soort date: bij zo'n eerste afspraak tasten we af of er een klik is.

Een vrouw komt om zich heen kijkend het complex uit gelopen. Aan onze zoekende blikken en aan onze wandelschoenen herkennen we elkaar. We schudden handen, kijken elkaar in de ogen en ik voel rust. Als vanzelf bewegen we richting de recreatieplas. Wat onwennig en aftastend starten we ons eerste rondje. Lydia vertelt over haar situatie,

ik vertel iets over mezelf. We praten en lopen de tijd weg. Tenminste: Lydia praat. In de afgelopen weken is haar leven drastisch veranderd. Bij een routineonderzoek bleek haar man ernstig ziek en het was direct duidelijk dat de artsen de ziekte niet konden verhelpen. De schok was groot. Met de dag veranderde de situatie. Het gedrag van haar man veranderde ook. Het is allemaal nauwelijks te bevatten. Lydia leeft met de dag. Ik luister en probeer me haar situatie voor te stellen. Dat lukt niet goed, maar het hoeft ook niet te lukken. Het is voldoende dat ik luister en dat ik me afstem op Lydia. Opeens staan we weer in haar straat. Lydia hoeft er niet over na te denken. Volgende week wil ze weer. Zelfde tijd, zelfde plaats. Tenzij...

De keer daarna is de lucht betrokken. We nemen de gok. Halverwege vallen er spetters. Teruggaan heeft geen zin. Doorlopen ook niet. Van het pad af schuilen we bij een groep wilgen. We praten gewoon door. De regen glijdt over onze jassen het gras in. En in die

druilerige toestand, met onze capuchons als afdakjes, komen we dichtert tot elkaar.

Elke week doen we ons 'rondje plas'. Linksom of rechtsom. Het maakt niet uit. We praten, lopen en genieten intussen ook van de natuur. De plas zorgt voor bijzondere achtergrondmuziek. En wanneer we op een bankje zitten en zonder woorden zijn, geeft de plas ons unieke beelden. Met de week wordt de situatie van de man van Lydia slechter. Onze gesprekken worden serieuzer, meer verdiepend. Of we op koers lopen, weten we niet. We weten wel wáár we zullen uitkomen, maar wanneer...

In de achtste week appt Lydia dat onze wandeling niet doorgaat. Twee dagen later zie ik de overlijdenskaart met op de voorkant een foto van haar mooie kapitein. De eerste en de laatste keer dat ik hem zie. Zijn reis is geëindigd. Op zijn eigen verjaardag.

Tekst: Trudy ten Have

RELATIEF

de toekomst wordt steeds korter
al wil je daar niet aan
met elke dag erbij
is minder nog te gaan
je maakt je keuzes
steeds vaker intuïtief
de neveneffecten
neem je maar voor lief

je leeft je leven intensiever
beslist meer op de korte termijn
je lieft je lief wat liever
wordt wat milder, relatieveert
en geniet van wat er op je weg komt
of simpelweg van het nog
zijn

© Maartje van den Bosch

Stichting De Mantelmeeuw

Kantoor: 0348-423784

Voor zorgaanvragen kunt u bellen met
06-21244402 of 06-21245931

Voor meer informatie:
www.demantelmeeuw.nl
De stichting heeft een ANBI status

Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw

Secretariaat:
Meeuwenlaan 14
3443 BC Woerden

KvK nummer: KvK Utrecht 41265227

Lidmaatschap
Voor €20 per jaar kunt u lid worden van de
Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw.

Informatie: kantoor Stichting
De Mantelmeeuw.
T. 0348-4237 84 of 06-547 07 051
www.vriendenmantelmeeuw.nl

Bankrekening (IBAN): NL23 RABO 0338 3001 39
t.n.v. Vereniging Vrienden van De
Mantelmeeuw

Colofon

De Nieuwsbrief is het contactblad voor de
Vrienden van De Mantelmeeuw en verschijnt
driemaal per jaar. Oplage: 1200

Redactie:
Maartje van den Bosch
Adriënne Lansbergen
Janine Peek
Aagt de Ruijter de Wildt

Mailadres redactie: info@demantelmeeuw.nl

Drukwerk en vormgeving: ABC-service, Montfoort

Activiteiten

Open Huis

Normaal staat de deur van Meeuwenlaan 14 elke 1e zaterdag van de maand open. Maar om het aantal bewegingen rondom het hospice te beperken gaan de Open ochtenden op dit moment nog niet door. Zie onze website voor actuele informatie.

Wilt u toch graag een keer langskomen? Of wilt u informatie over zorgmogelijkheden bij u thuis of in het hospice, of over het werk van onze vrijwilligers? Neem dan contact op voor een afspraak met een van de coördinatoren via 0348-423784.

19 augustus 2020
20 jaar Mantelmeeuw!

Zaterdag 3 en zondag 4 oktober
Mantelmeeuw – Uit de kunst!
Expositie van werk van vrijwilligers bij
Kunstkring Woerden, Edisonweg 9B

Zaterdag 14 november
Symposium met schrijver/journalist
Fokke Obbema en theatervoorstelling
Radiostilte van Wendy Hoogendijk

vereniging vrienden van
De Mantelmeeuw